

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 101 (6077) 5 мая 1938 г., чацвер ЦАНА 10 КАП.

ДЗЕНЬ БОЛЬШЭВІЦКАГА ДРУКУ

5 мая — Дзень большэвіцкага друку. Гістарычнае значэнне гэтага дня звязана з адной з найважнейшых падзей гісторыі нашай большэвіцкай партыі — нараджэння ленинска-сталінскай «Правды».

Ішчы на вара рабочага друку ў Расіі, у год, калі закладваліся асновы большэвізму, Владимир Ильич Ленин пісаў: «Нам патрэбна, перш за ўсё, газета. — без не магчыма тое сістэматычнае выданне прынцыпаў вытворчай і ўсебаковай прапаганды: агітацыі, якое складае пастаянную і галоўную задачу сацыял-дэмакратыі...»

У наступныя годкі тав. Ленин не раз вяртаўся да гэтай мыслі, выходзячы ў партыі павольнае разуменне значэння і ролі друку.

Выключную ўвагу аддаваў і аздаваў друку таварыш Сталін. Ён разам з тав. Лениным быў тваром і рэдактарам газеты «Правда».

Таварышу Сталіну належыць класічнае вытанчанае ролі нашага друку: «Друк — адзіная зброя, пры дапамозе якой партыя штодзінна і штогадзінна гаворыць з рабочым класам на сваёй, патрэбнай яму мове. Іншых сродкаў працягнуць духоўныя ніці паміж партыяй і класам, другога такога гібкага апарата ў прыродзе няма».

У гэтых словах таварыш Сталін з усёй глыбінёй і паўнай вызначана ролі большэвіцкага друку, вызначаны задачы і шляхі яго развіцця.

На годкі совецкай улады большэвіцкі друк выраўнаваў у магутную сілу, ён забяспечыў матэрыяльную базу, развіццё паліграфічнай прамысловасці, колькасць газет і іх тэражы выраслі ў многа разоў. Асабліва хутка расце тыраж газет на нацыянальных мовах.

Усім гэтым друк абавязан у першую чаргу нашай партыі, не вялікім праўдзікам — Ленину і Сталіну. Кіраўніцтва партыі ўрада аб друку чакае ўсёго вышэй на прыклад нашай арганізацыі Беларускай рэспублікі.

Нічо не было ні ў адной краіне свету, апрача нашай сацыялістычнай рэспублікі, не былі створаны такія выдатныя ўмовы, такія шчырыя магчымасці для плённай работы друку.

Стаўні шлях пад кіраўніцтвам Ленина—Сталіна працягнуў большэвіцкі друк і заўсёды наперадзе, высока падняўшы пераможны сцяг Маркса—Энгельса—Ленина—Сталіна, ішла ленинска-сталінская «Правда». Яна працягвала марксізма-ленинізма асветляць на годкі шлях.

У годкі штурму капіталізма, у годкі грамадзянскай вайны, у адважны перыяд, у перыяд пераможнага перахода магутнага сільнага друку, які дапамагаў партыі арганізавана пралетарыят і сялянства для барацьбы за камунізм.

Большэвіцкі друк на чале з «Правдой» у першыя годкі рэвалюцыі вядзе біялітасную барацьбу супроць «левых» камуністаў, трацкістаў, якія свабодна адраіліся ад ленинска-сталінскага шляху, і супроць «правых» камуністаў, якія свабодна адраіліся ад ленинска-сталінскага шляху.

Большэвіцкі друк на чале з «Правдой» падняў на шыты стыхаўна-рэвалюцыйны рух, як адно з самых выдатных праўдзінаў сацыялістычнай творчасці мас. Большэвіцкі друк, у першую чаргу «Правда», з'яўляецца сцягам рэвалюцыйнага інтэрнацыяналізма, сцягам сацыялістычнай культуры, нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па змесце.

Ён выходзіць у масах пачуццё глыбокага патрыятызма, любі да сваёй цудоўнай радзімы і нявісілі да ворагаў народа.

Сіла нашага большэвіцкага друку заключаецца ў тым, што ім кіраваў і выходзіў яго вялікі Ленин, што кіраваў ім, выходзіў яго вялікі Сталін. На працягу іх работы выходзілі дзесяткі тысяч работнікаў друку.

Ворагі народа — трацкіста-бухарынскія агенты, нацыянал-фашысты, якія прадэлі ў рэдакцыі рады газет, усяляк прабавалі выкарыстаць друк у сваіх гнусных контррэвалюцыйных мэтах. Яны імкнуліся разваліць работу газет, прытушыць астрые друку. Яны, гэтыя чорныя адраінікі радзімы, вынайшлі шкодную «тэорыю» аб «клясысе» рабселькорскага друку, аб «недахопах» людзей для павышэння рэдакцыйных кадраў, Партыя вырашала і звязвала з органам друку трацкіста-бухарынскую чыстоць.

Рады работнікаў большэвіцкага друку павышліся новымі людзьмі з асяродка, рабселькорска. Гэта — людзі, безаветна адданыя вялікай справе Ленина—Сталіна, даказалі сваю непахісную стойкасць і большэвіцкую непрыміранасць у барацьбе з усімі ворагамі народа.

Зара, як ніколі, друк мае ўсе магчымасці замацаваць той вялікі стаўдучы пошты, які ён наваў за час камунізму на выбарах у Вярхоўны Совет БССР, у якой большэвіцкі друк адыграў вялікую арганізаваную роллю ў справе перамогі сталінскага блока камуністаў і беспартыйных.

Большэвіцкі друк нашай рэспублікі ўступіў у перадвыбарчую кампанію па выбарах у Вярхоўны Совет БССР, якая супадае са справядліва-выбарчай кампаніяй кіруючых партыйных органаў. Спалучэнне гэтых двух важнейшых гадаў у нашай рэспубліцы абавязвае газету, як ніколі, працаваць чотка, аператыўна, па-большэвіцку.

Ёсць нямаля ўзраў добрае работы рабінных газет. Узяць хопь-бы газеты «Коммуна» (Клімавічы), «Промышленны» (Шклоў), «Калгасны сцяг» (Камарны), якія з нумараў і нумар вядуць шырокую растлумачальную масава-агітацыйную работу вакол падрэхтоўкі да выбараў у Вярхоўны Совет БССР. Яны ўмеюць апалячваюць гэту работу з выкарыстаннем тэатральных і палітычных афармаванняў. Памяніце газеты з'яўляюцца ў сваёй раёна і ініцыятарамі сацыялістычнага элаборанта паміж калгасамі на лепшае правядзенне веснавой саўбеты.

Ёсць нямаля такіх газет, якія прыгуча ў хвасце падзей. Да іх адносяцца «Сталінскі шлях» (Вагужыцкі), «За большэвіцкі тэмпл» (Ветка), «Промышленны» (Жыткавічы), «Сцяг Ленина» (Свапільчы).

Яны амаль не аддаюць увагі партыйнай тэматыцы, не друкуюць матэрыялаў, выходзячых у чытацкую пачуць большэвіцкай шчынасці, не публікуюць прапагандысцкіх матэрыялаў, растлумачальных масам палітыку нашай партыі, яе лозунгі і дырэктывы.

У гэтых слабах вядуць на сваіх старонках гэтыя газеты паказ падрэхтоўкі да выбараў у Вярхоўны Совет БССР.

Партыйныя кіраўнікі гэтых раёнаў не аддаюць увагі газетам, не дамагаюцца ім у іх адважнай работе, забываюцца аб тым, што газета з'яўляецца важнейшым участкам партыйнай работы, якой трэба кіраваць штодня.

Важнейшым пытаннем тэксам з'яўляецца выхаванне рабселькорска з'яўляецца задачай не толькі рэдакцый газет, але і мясцовых партыйных арганізацый, якія павінны збіраць рабселькорска, гутарыць з ім, дамагацца ім у штодзённай практычнай работе.

Расшыраючы і умалюваючы сувязі з масамі, прыгучваючы да бліжэйшага ўдзелу ў газетнай работе рабкоры, селькоры, новыя вырашчы актыўны, друк выканае стаячы пералім на ганаровай і адважнай задачы, заўсёды і ўсёду будзе сапраўдным памочнікам партыі Ленина — Сталіна ў яе барацьбе за ажыццяўленне тых грандыёзных задач, якія ставіць перад партыяй і краінай за канчатковую пабудову камуністычнага грамадства.

У гэтых словах таварыш Сталін з усёй глыбінёй і паўнай вызначана ролі большэвіцкага друку, вызначаны задачы і шляхі яго развіцця.

На годкі совецкай улады большэвіцкі друк выраўнаваў у магутную сілу, ён забяспечыў матэрыяльную базу, развіццё паліграфічнай прамысловасці, колькасць газет і іх тэражы выраслі ў многа разоў. Асабліва хутка расце тыраж газет на нацыянальных мовах.

Усім гэтым друк абавязан у першую чаргу нашай партыі, не вялікім праўдзікам — Ленину і Сталіну. Кіраўніцтва партыі ўрада аб друку чакае ўсёго вышэй на прыклад нашай арганізацыі Беларускай рэспублікі.

Нічо не было ні ў адной краіне свету, апрача нашай сацыялістычнай рэспублікі, не былі створаны такія выдатныя ўмовы, такія шчырыя магчымасці для плённай работы друку.

Стаўні шлях пад кіраўніцтвам Ленина—Сталіна працягнуў большэвіцкі друк і заўсёды наперадзе, высока падняўшы пераможны сцяг Маркса—Энгельса—Ленина—Сталіна, ішла ленинска-сталінская «Правда». Яна працягвала марксізма-ленинізма асветляць на годкі шлях.

У годкі штурму капіталізма, у годкі грамадзянскай вайны, у адважны перыяд, у перыяд пераможнага перахода магутнага сільнага друку, які дапамагаў партыі арганізавана пралетарыят і сялянства для барацьбы за камунізм.

Большэвіцкі друк на чале з «Правдой» у першыя годкі рэвалюцыі вядзе біялітасную барацьбу супроць «левых» камуністаў, трацкістаў, якія свабодна адраіліся ад ленинска-сталінскага шляху, і супроць «правых» камуністаў, якія свабодна адраіліся ад ленинска-сталінскага шляху.

Большэвіцкі друк на чале з «Правдой» падняў на шыты стыхаўна-рэвалюцыйны рух, як адно з самых выдатных праўдзінаў сацыялістычнай творчасці мас. Большэвіцкі друк, у першую чаргу «Правда», з'яўляецца сцягам рэвалюцыйнага інтэрнацыяналізма, сцягам сацыялістычнай культуры, нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па змесце.

Ён выходзіць у масах пачуццё глыбокага патрыятызма, любі да сваёй цудоўнай радзімы і нявісілі да ворагаў народа.

Сіла нашага большэвіцкага друку заключаецца ў тым, што ім кіраваў і выходзіў яго вялікі Ленин, што кіраваў ім, выходзіў яго вялікі Сталін. На працягу іх работы выходзілі дзесяткі тысяч работнікаў друку.

Ворагі народа — трацкіста-бухарынскія агенты, нацыянал-фашысты, якія прадэлі ў рэдакцыі рады газет, усяляк прабавалі выкарыстаць друк у сваіх гнусных контррэвалюцыйных мэтах. Яны імкнуліся разваліць работу газет, прытушыць астрые друку. Яны, гэтыя чорныя адраінікі радзімы, вынайшлі шкодную «тэорыю» аб «клясысе» рабселькорскага друку, аб «недахопах» людзей для павышэння рэдакцыйных кадраў, Партыя вырашала і звязвала з органам друку трацкіста-бухарынскую чыстоць.

СЁННЯ — ДЗЕНЬ БОЛЬШЭВІЦКАГА ДРУКУ

Друк — адзіная зброя, пры дапамозе якой партыя штодзінна, штогадзінна гаворыць з рабочым класам на сваёй, патрэбнай яму мове. Іншых сродкаў працягнуць духоўныя ніці паміж партыяй і класам, іншага такога гібкага апарата ў прыродзе няма (СТАЛІН).

Падтрымліваць у масах мабілізацыйную гатоўнасць, выходзячы ў совецкім народзе любоў да сваёй радзімы і нявісілі да ворагаў, быць заўсёды калектыўным агітатарам, прапагандыстам і арганізатарам мас пад неперажымым ленинска-сталінскім сцягам — баявыя задачы большэвіцкага друку.

ПЕРАДВЫБАРЧЫ СХОД РАБОЧЫХ І СЛУЖАЧЫХ МАГІЛЕУСКАГА ЧЫГУНАЧНАГА ВУЗЛА

На сходах кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР вылучаны таварышы І. В. Сталін, В. М. Молатаў, Л. М. Кагановіч, К. Е. Варашылаў, Н. І. Ежов, М. І. Калинин і А. А. Волкаў.

МАГІЛЕУ. (Па тэлефону). 3 мая адбыўся перадвыбарчы сход рабочых, служачых і інжынерна-тэхнічных работнікаў Магілеўскага чыгуначнага вузла. На сходзе прысутнічала 500 чалавек. Выступілі на сходзе стары машыніст тав. Мікалай сказаў:

— Я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР ад Валадарскай выбарчай акругі горада Магілева таго, хто забяспечыў народ нашай краіны шчаслівае і радаснае жыццё, хто ўпэўнена вядзе нас ад перамогі да перамогі — вялікага і мудрага Сталіна.

Громам апладментнаў сустраў сход прапанову тав. Мікалая.

Тав. Буравецкі ў сваім выступленні заявіў: за дваццаць год рэвалюцыі мы дасягнулі велізарных поспехаў таму, што нам кіраваў Ленин, кіраваў яго лепшы вучань і саратнік таварыш Сталін. Аддаючы свае галасы за лепшых людзей нашай краіны, мы будзем галасаваць за партыю Ленина—Сталіна, за шчасце нашай цудоўнай радзімы. Я прапаную вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР ад Валадарскай выбарчай акругі горада Магілева галаву совецкага ўрада, негэібаемага большэвіка таварыша Вячаслава Міхайлавіча Молатава.

Тт. Курянін, Гваздзенскі, Рудзько і інш. прамаўлі ў сваіх выступленнях прапануюць вылучыць кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР ад Валадарскай выбарчай акругі горада Магілева бліжэйшых саратнікаў вялікага Сталіна таварышы Л. М. Кагановіч, К. Е. Варашылаў, Н. І. Ежов, М. І. Калинин. Тав. Карпеня ўносіць прапанову аб вылучэнні кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР выканавачага абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. А. А. Волкава.

У аднагалосна прынятай рэзалюцыі рабочыя, служачыя і інжынерна-тэхнічныя работнікі Магілеўскага чыгуначнага вузла заяўляюць:

«Мы лічым для сабе вялікім шчасцем вылучыць для балатрыўкі ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР ад Валадарскай выбарчай акругі кандыдатаў вернага прадаўжальніка справы Маркса—Энгельса—Ленина, друга і настаўніка працоўных усіх краін, усенароднага дэпутата Вярхоўнага Совета БССР Іосіфа Вісарыянавіча Сталіна. Мы шчаслівы вылучыць кандыдатуру Вячаслава Міхайлавіча Молатава, вернага сына совецкага народа, які разам з таварышам Сталіным ажыццяўляў кіраўніцтва пераможным будаўніцтвам сацыялізма, — галаву першай у свеце совецкай дзяржавы».

З вялікай годнасцю мы вылучаем кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР вернага сына большэвіцкай партыі і сацыялістычнай радзімы, непахіснага сталіна, які забяспечыў ператварэнне чыгуначнага транспарта ў аснову пераважных галін народнай гаспадаркі, нашага любімага наркома Лазара Майсеевіча Кагановіча.

З блажанай радасцю мы вылучаем кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР бліжэйшых саратнікаў таварыша Сталіна, да канца адданых сваёму народу, стойкіх і непахісных ленинцаў Міхаіла Іванавіча Калинин, Клімента Ефрэмавіча Варашылава, Нікалая Іванавіча Ежова. Мы аднадушна вылучаем тэксам кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР выканавачага абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Аляксея Аляксеевіча Волкава.

Удзялілі схода звярнуліся да таварыша Сталіна, а тэксам да таварышу Молатава, Кагановіча, Калинин, Варашылава, Ежова і Волкава з просьбай даць сваю згоду балатрывацца ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР ад Валадарскай выбарчай акругі горада Магілева.

ДАМБРОУСКІ.

В. І. ЛЕНИН, І. В. СТАЛІН І В. М. МОЛАТАЎ у рэдакцыі газеты «Правда». 1917 год. Малюнак мастака П. Васільева.

ЛЕНИНСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКУГА Г. ВІЦЕБСКА

ПЕРАДВЫБАРЧЫ СХОД НА ФАБРЫЦЫ «СЦЯГ ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ»

На перадвыбарчым сходзе рабочыя і служачыя віцебскай швейнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі» кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР аднагалосна вылучаны таварышы І. В. СТАЛІН, В. М. МОЛАТАЎ, Л. М. КАГАНОВІЧ, К. Е. ВАРАШЫЛАЎ, М. І. КАЛІНІН, Н. І. ЕЖОВ, А. А. АНДРЭЕЎ, Н. К. КРУПСКАЯ, А. А. ВОЛКАЎ, А. Ф. КАВАЛЕЎ.

ВІЦЕБСК. (Нар. «Звязда»). Дружэбна-радыскай атмасферай, з высока рэзюмным чаронамі сцягамі, партрэтамі праўдзікоў партыі і ўрада і яркімі перадвыбарчымі лозунгамі ішлі рабочыя і работніцы праз усё горад на свой перадвыбарчы сход у клуб швейнаў. Першае слова на сходзе ўзяла старая работніца фабрыкі, ініцыятар стыхаўскага руху, дэлегат Надзвычайнага VIII Усеагульнага з'езда Совецкаў тав. Палкова Дора Майсееўна.

«Сцяг індустрыялізацыі» фабрыкі, ініцыятар стыхаўскага руху, дэлегат Надзвычайнага VIII Усеагульнага з'езда Совецкаў тав. Палкова Дора Майсееўна.

3 ПРАМОВЫ ТАВ. Д. М. ПАПКОВАЙ

Таварышы рабочыя, работніцы, інжынеры, тэхнікі і служачыя! Зара мы пачынаем падыходзіць да выбараў вярхоўнага органа нашай Беларускай Совецкай Сацыялістычнай Рэспублікі. Наш беларускі совецкі парламент мы будзем выбіраць на аснове Канстытуцыі БССР, якая з'яўляецца ролінай ланкай вялікай Сталінскай Канстытуцыі.

Таварышы! Я ўражэнка беларускай вёскі Усяд, былой Віцебскай губерні. Маё жыццё нічым не адраінавалася ад жыцця сотняў і тысяч дачок беларускага народа. Непісьменная, цёмная жанчына ў ідаўнім мінулым, я сёння — шчаслівая, свабодная жанчына. Я карыстаюся ўсімі абласцкімі жыццямі. На вытворчасці я — брыгадзір, дома — шчаслівая маці. Гляджу я на сваю Совецкую Беларусь, і не магу нарадавацца. Красавіцы фабрыкі і заводы, прасторыны калгасныя палі, на якіх працуюць сталінскія трактары і камбайны. Пабудаваны ўніверсітэты, школы, клубы і дзіцячыя сады, — усё гэта ўпрыгожвае нашу Совецкую Беларусь. І за ўсё гэта мы дзякуем вялікаму Сталіну, напому саюзнаму ўраду і вялікаму рускаму народу, які нам многа, многа памог. Расце і мацее дружба народаў вялікага Совецкага Саюза».

Тав. Папкову змяняе на трыбуне стары работнік фабрыкі, беспартыйнага тав. Магарыль, якая прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР галаву совецкага ўрада тав. Молатава Вячаслава Міхайлавіча.

З велізарным натхненнем удзялілі схода сустрапі прапановы тт. Фаінштэйн — механіка фабрыкі, Балыжа —

Тав. Папкову змяняе на трыбуне стары работнік фабрыкі, беспартыйнага тав. Магарыль, якая прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР выканавачага абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкава Аляксея Аляксеевіча і старшыню Соўнаркома БССР тав. Кавалёва Афанасія Федаравіча.

Партрэт цэла паліты тав. Бергер і культурна-прамыслова тав. Абегаўз уносіць прапанову вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР выканавачага абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкава Аляксея Аляксеевіча і старшыню Соўнаркома БССР тав. Кавалёва Афанасія Федаравіча.

Таварышы! Вось гэта наша радаснае жыццё хасці алабрыць у нас агенты фашызма, — тройкі пракратыя трацкісты і бухарынскія шаравыячы, галадзельны чарыкоўні. Ніколі гэтаму не бываць. Да старога звароту няма. І някай польскім панам нават не сніцца наша цудоўная беларуская зямля. Наша сіла — вялікі Сталін, камуністычная партыя, Чырвоная Армія, совецкая разведка, неперажымым блок камуністаў і беспартыйных. 170-мільёны со-

вечкі народ у кожнаму хвіліну гатоў вырнуцца ў бой на абарону сваёй горады любімай радзімы.

Тав. Папкову змяняе на трыбуне стары работнік фабрыкі, беспартыйнага тав. Магарыль, якая прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР выканавачага абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкава Аляксея Аляксеевіча і старшыню Соўнаркома БССР тав. Кавалёва Афанасія Федаравіча.

Таварышы! Вось гэта наша радаснае жыццё хасці алабрыць у нас агенты фашызма, — тройкі пракратыя трацкісты і бухарынскія шаравыячы, галадзельны чарыкоўні. Ніколі гэтаму не бываць. Да старога звароту няма. І някай польскім панам нават не сніцца наша цудоўная беларуская зямля. Наша сіла — вялікі Сталін, камуністычная партыя, Чырвоная Армія, совецкая разведка, неперажымым блок камуністаў і беспартыйных. 170-мільёны со-

вечкі народ у кожнаму хвіліну гатоў вырнуцца ў бой на абарону сваёй горады любімай радзімы.

Тав. Папкову змяняе на трыбуне стары работнік фабрыкі, беспартыйнага тав. Магарыль, якая прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР выканавачага абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкава Аляксея Аляксеевіча і старшыню Соўнаркома БССР тав. Кавалёва Афанасія Федаравіча.

Таварышы! Вось гэта наша радаснае жыццё хасці алабрыць у нас агенты фашызма, — тройкі пракратыя трацкісты і бухарынскія шаравыячы, галадзельны чарыкоўні. Ніколі гэтаму не бываць. Да старога звароту няма. І някай польскім панам нават не сніцца наша цудоўная беларуская зямля. Наша сіла — вялікі Сталін, камуністычная партыя, Чырвоная Армія, совецкая разведка, неперажымым блок камуністаў і беспартыйных. 170-мільёны со-

вечкі народ у кожнаму хвіліну гатоў вырнуцца ў бой на абарону сваёй горады любімай радзімы.

Тав. Папкову змяняе на трыбуне стары работнік фабрыкі, беспартыйнага тав. Магарыль, якая прапануе вылучыць кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР выканавачага абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкава Аляксея Аляксеевіча і старшыню Соўнаркома БССР тав. Кавалёва Афанасія Федаравіча.

ЗВАРОТ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (БОЛЬШЭВІКОЎ) ГРУЗІЎ ДА ВЫБАРШЧЫКАЎ

ТЫБІСІ. 4 мая. (БЕЛТА). У сувязі з наыходжанымі 12 чаргавымі выбарамі ў Вярхоўны Совет Грузійскай ССР Цэнтральны Камітэт камуністычнай партыі (большэвікоў) Грузіі апублікаваў зварот да ўсіх выбаршчыкаў, рабочых, работніц, сялян і сялянцаў, да Чырвонай Арміі, да совецкай інтэлігенцыі.

Канчаткова ўмацаваўся калгасны лад. Заможна і весела жыць з зародкаў народы Совецкай Грузіі.

У заключэнне ЦК КП(б) Грузіі піша ў сваім звароце да выбаршчыкаў: «Комуністычная партыя (большэвікоў) Грузіі, кіруючая сталінскім Цэнтральным Камітэтам ВКП(б) і вялікім Сталіным, на працягу ўсёй сваёй гісторыі даказала, што яна безаветна змагаецца за ажыццяўленне вялікіх ідэй Ленина—Сталіна, што яна зольна паслядоўна і да канца абараняе справу народа. Вось чаму комуністычная партыя (большэвікоў) Грузіі мае права разлічваць на дзяржаўнае падтрыманне народа на надыходзячых выбарах у Вярхоўны Совет Грузійскай ССР, на аднадушнае галасаванне усіх выбаршчыкаў за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных».

У сваім звароце Цэнтральны Камітэт камуністычнай партыі (большэвікоў) Грузіі заяўляе: «З велізарным удзімам праходзіць шматлікі сход рабочых, сялян, інтэлігенцыі, якія вылучаюць кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета Грузійскай ССР. Першым сваім кандыдатам працоўныя Грузіі вылучылі арганізатара і патхніцка пераможна сацыялізма ў ССР, таварыш шчаслівага і радаснага жыцця — вялікага Сталіна.

Таварышы! Вось гэта наша радаснае жыццё хасці алабрыць у нас агенты фашызма, — тройкі пракратыя трацкісты і бухарынскія шаравыячы, галадзельны чарыкоўні. Ніколі гэтаму не бываць. Да старога звароту няма. І някай польскім панам нават не сніцца наша цудоўная беларуская зямля. Наша сіла — вялікі Сталін, камуністычная партыя, Чырвоная Армія, совецкая разведка, неперажымым блок камуністаў і беспартыйных. 170-мільёны со-

вечкі народ у кожнаму хвіліну гатоў вырнуцца ў бой на абарону сваёй горады любімай радзімы.

Савецкая Грузія з'яўляецца квітуючай рэспублікай з развітай сацыялістычнай прамысловасцю і перадавой сельскай гаспадаркай. Толькі за год першай і другой пятагодка ўкладзена ў народную гаспадарку Грузіі звыш трох мільярудаў рублёў.

Аб'ём прамысловай прадукцыі ў Грузіі за год совецкай улады павялічыўся амаль у дваццаць разоў.

Таварышы! Вось гэта наша радаснае жыццё хасці алабрыць у нас агенты фашызма, —

Выхоўваць масы ў духу бязмежнай адданасці вялікай справе Леніна—Сталіна—ганаровая задача друку

АПАВЯДАЮЦЬ ВЫБАРШЧЫКІ

Падрыхтоўка і выбары ў Варжоўны Совет СССР з'явіліся для нашай газеты сур'ёзнай школай. Масы выбаршчыкаў прад'явілі новыя павышаныя патрабаванні. Было ясна, што старымі метадамі нічога не зробіш. Патрабаванні былі ўдзяліць увагу арганізацыйнай рабоце, пільнай трымаць сувязь з масай выбаршчыкаў.

З першых дзён выбарчай кампаніі кілімвіцкая газета «Комуна» пачала сістэматычна растлумачваць пытанні, звязаныя з выбарамі ў Варжоўны Совет СССР. Апрача прапагандысцкіх артыкулаў, растлумачваючых кожны пастэробку артыкул Канстытуцыі і выбарчага закона, быў уведзены спецыяльны аддзел кансультацый («Адказам на пытанні»). Рэдакцыя атрымала мноства пытанняў ад выбаршчыкаў асудзі. На кожнае пытанне рэдакцыя давала адказ. Больш характэрныя, агульнай цікавасці пытанні растлумачваліся праз газету. Кансультацыйны аддзел быў створаны ў 16 нумарах газеты.

Сваёй работай мы імкнуліся надаць друкаванаму слову найбольшую сілу і значэнне, не агульнымі фразамі, а канкрэтнымі фактамі, прыкладамі з жыцця рабочых, калгаснікаў, інтэлігентнай нашай асудзі прапагандавалі Сталінскую Канстытуцыю і выбарчы закон.

У артыкуле «Апавядаюць старыя» дзяд Сяргей і калгаса імя Варшылыва, Радзіскага сельсавета, па просьбе маладых выбаршчыкаў, расказвае, як у старабы год выбары старасты.

— Аг, што там і кацаць, — гаворыць дзяд Сяргей, — якія там былі выбары. Закавалі граматнага выбарца. А хто ў нас тады быў граматным. Вядома, кулак які-небудзь.

— А нашто-ж вы за кулак галасавалі? — дзітваецца моладзь.

— Ці-ж мы ведалі, за каго галасуем. Зборшчыца, бывала, кулак, паставіць талеркі, дадуць гароху якога ці фасолі і загавядаць галасавань: «Кідай у талерку».

— А ў яку талерку кідаць?

— Кулак Салаў хацеў стаць валасным старастам. Была зарэзэў. Паў, падгаварыў сялян, за руку падводзіў да талеркі.

— А жанчыны галасавалі?

— Дзе там жанчыны. Жанчыны былі тады бюспраўна, цёмная, зблота...

Работы Жалюў Іоса расказвае, як ён разам з рабочымі Калачаўскага рудніка дабіваўся паслаць дэпутатам у IV удуму слесара Пятроўскага.

— І што-ж?

— Дэпутатам правалі, а там яго і арыштавалі.

Калгаснік Ягор гаворыць:

— З маленства працаваў па найму. Многа хадзіў, шукаючы кавалка хлеба. Цяпер я з жонкай атрымаў у калгасе ка працадні толькі авансам, за восем

месяцаў, хлеба столькі, што хопіць яго да новага ўраджаю і яшчэ для продажу астатня.

А жонка Ягора расказвае:

— Толькі старэйшая дачка ў нас астатлася неадукаванай. У дронны час нарадзілася. А вось сям'я — інжынерам хутка будзе, маладзья дачка — на чаргавым курсе медыцынскага інстытута.

Выбарчая кампанія актывізавала рабелёжораў і чытачоў. Гэтакі спрыяла і праведзеная рэдакцыйная масавая работа: у часе выбарчай кампаніі былі праведзены дзве нарады рабелёжораў і рэдактараў насенных газет, умянілася сувязь з аўтарамі праз пасылку пісем і кансультацый. У выніку прыток пісем у рэдакцыю павялічыўся ў два разы з 10—15 да 20—30 шт. дзень.

Усё гэта дало магчымасць газете павялічыць падрыхтоўку агітатыва. Па-іншаму загучалі радкі — матэрыял узабагаціўся, стаў больш даходлівым для чытача. Многія аўтары агітвалі за камп'ютатаў блока камуністаў і беспартыйных не толькі ў артыкулах, але і ў вершах.

Лепшыя агітатары і прапагандасты расказвалі праз газету «Комуна» аб сваёй рабоце на участках, дзяліліся вопытам сваёй работы.

25 сакавіка газета выступіла за старонкай абмену вопытам работы агітатараў і прапагандастаў ранейшай выбарчай кампаніі. Аўтары гэтай старонкі дзяліліся вопытам сваёй работы, гаварылі аб недахопах, унеслі прапановы — як зрабіць агітыва ўсебаковай, цікавай.

Амаль у кожным нумары газеты змяшчалася адзін «Падрыхтоўка да выбару ў Варжоўны Совет СССР». Гэтай рабоце прысвечаны тры перадавыя артыкулы, не кажучы аб тым, што ўвесь астатні матэрыял ўзвясняе на выбарчай кампаніі. На старонках газеты выказалася ўжо 25 прапагандастаў і агітатараў.

17 красавіка праведзена раённая нарада рэдактараў насенных газет і рабелёжораў па пытанню падрыхтоўкі да выбару. На нарадзе заслухана дэклад аб рабоце насенных газет і калгаснага завода і калгаса імя Леніна, Судзіскага сельсавета. Тут-жа быў заслуханы дэклад аб рабоце раёнай газеты і аздач дзяд Сяргей і калгаса імя Варшылыва. Рэдактары і рабелёжоры падзяліліся вопытам работы з тым, каб працаваць яшчэ лепш, каб выбары ў Варжоўны Совет сустрэць добра падрыхтаваўшыся.

Е. ЗРЭНГРОС,

рэдактар раёнай газеты «Комуна», Кілімвіцкага раёна.

ГУТАРКІ І ДАКЛАДЫ АБ ДНІ ДРУКУ

На прадпрыемствах і ўстановах Гомеля разгарнулася падрыхтоўка да дня большавіцкага друку.

Згодна паставою бюро гаркома КП(б)Б з 4 па 10 мая на ўсіх партыйных партарганізацыях праводзіцца партыйныя сходы разам з чытачамі газет, рабкорами, стыхаўцамі, прысвечаны дню друку.

На агульных сходах фабрык, заводаў і ўстаноў будучы заслухоўвацца дэклады рэдактараў фабрычна-заводскіх

і насенных газет аб разгортванні рабкорскага руху. Папярэдне будучы працаваць самаправерачныя бригады па вывясненню работы нязвога друку.

5 мая праводзіцца партыйна-камамоўскі, профсаюзны і рабкорскае сход актыва разам з стыхаўцамі і чытачамі газет «Палеская праўда», прысвечаны дню большавіцкага друку.

Н. ГІРШЫН.

САМАЯ ВОСТРАЯ І САМАЯ МОЦНАЯ ЗБРОЯ НАШАЙ ПАРТЫІ

Сёння — 5 мая — Дзень большавіцкага друку. Увесь савецкі народ адзначае гэту зямляніцкую дату ў гісторыі рабочага большавіцкага друку, у гісторыі яго барацьбы супроць усіх ворагаў партыі і працоўных мас, за чыстоту і неамаўляемасць марксісцка-ленінскага сідла, за перамогу сацыялізму ў нашай краіне.

У нашай савецкай краіне друк з'яўляецца магучым зброй арганізацыі і асветы працоўных мас, велізарнай сілы ў справе выхавання мас у камуністычным духу, арганізацыі мас вакол большавіцкай партыі. Інак друк, створаны і вышываны Леніным і Сталіным, з'яўляецца ў руках большавіцкай партыі велізарным сродкам для агітывацыі і вывяснення новых пераможных навіяў і радзімы на барацьбу за заваяванне новых пераможных камунізму. Сілу большавіцкага друку, крыніцу яго ўплыву і поспехуў Ленін і Сталін заўсёды бачылі ў цэняй арганізацыйнай сувязі газеты з масамі.

Узрост для ўсяго нашага друку, для ўсіх рабкорскаў газет быў і ёсць наша сталінская «Праўда» — орган Цэнтральнага Камітэта нашай партыі. «Праўда» — гэта любімая ўсім нашым народам газета. І гэта падкрэслена лініі раз толькі тое, што «Праўда» няўхільна выконвае ленінска-сталінскае ўказанне аб масавасці газеты. Яна сотымі тысячамі нудзі звязана з рабочымі, сялянамі, інтэлігентнай нашай краіны; аб гэтым гаворыць амест кажнага нумара «Праўды». Праўдзіст — гэта слова заўсёды гучала і праўдзіжа гучаць як увабалежны адданасці справе партыі Леніна—Сталіна, як увабалежны непрымірніцасці ў барацьбе з ворагамі народа, як увабалежны пажадка барацьбы, агітатара, масавіка, арганізатара мас. Слаўныя традыцыі «Праўды», ленінска-сталінскі стыль і метад яе работы заўсёды павышаны былі прыкладам у рабоце кожнага рабкорскага газеты.

У нашай савецкай краіне, чаго няма

у адной іншай краіне свету, створаны выдатныя ўмовы і магчымасці для плённай работы друку. Гэта залатны літарны запісан у нашай Сталінскай Канстытуцыі.

На аснове гэтых цудоўных створаных магчымасцей расце, развіваецца і мацее наш большавіцкі друк. А рост друку, газет, кніг, журналаў у савецкай краіне сапраўды велізарны. У гэтым росце відзець ярка рост культуры народаў СССР, ён з'яўляецца жыўым і яркім доказам перамогі сацыялізму ў нашай краіне. У парскай Расіі ў 1913 г. выдавалася ўсяго толькі 850 газет з тиражом у 2.720 тыс., а ў СССР у 1937 г. выдавалася 8.821 газета з тиражом каля 36.197 тыс. экз. Газеты ў СССР выходзяць на 69 мовах.

Валіны па сваёму рамаку і рост друку ў Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспубліцы. Работнікі друку БССР, працоўныя масы рэспублікі з законнай гордасцю адзначаюць Дзень друку новымі фактамі праяўляемых клопатаў нашай вялікай партыі аб выкарстоўванні грамадзянамі БССР гарантованых Сталінскай Канстытуцыяй праў. У гэтым годзе, па рашэнню Сталінскага Цэнтральнага Камітэта КП(б)Б, у БССР пачалі выходзіць чатыры новыя абласныя газеты: магілёўская, віцебская, гомельская, палеская на беларускай мове і новая рэспубліканская камасольская газета «Сталінская моладзь» на рускай мове.

У гэтым годзе, па рашэнню ЦК КП(б)Б, пачалі выходзіць тры новыя раёныя газеты ў БССР: магілёўская, віцебская, гомельская, новая газета на БялДРЭС «Сталінец». У БССР у сучасны момант выдаюцца 8 рэспубліканскіх газет, 4 журналы, 4 абласныя газеты, 92 раёныя газеты, 90 фабрычна-завод-

скіх шматтыражак і каля 15 тысяч насенных газет. Гэта велізарная сіла ў руках партыі.

Увесь наш друк у мінулым годзе здаваў сур'ёзнейшы экзаман. Адказнасць і вялікія задаткі вырашталі і выконвалі работнікі большавіцкага друку пры правядзенні работы па растлумачэнню найбольшым масам працоўных найбольшага гістарычнага значэння Сталінскай Канстытуцыі, самай дэмакратычнай Канстытуцыі ў свеце, па падрыхтоўцы і правядзенню выбару ў Варжоўны Совет СССР, па забеспячэнню поўнай перамогі сталінскага блока камуністаў і беспартыйных на выбарах, па падрыхтоўцы і правядзенню дваццацігодня Вялікай Канстытуцыйна-сацыялістычнай рэвалюцыі, па выкананню рашэнняў лютаска-сакавіцкага (1937 г.) Пленума ЦК КП(б)Б аб авалюцыі большавізмам і выкробыі агона-германскіх трацінска-бухарынскіх і нацыяналістычных шпіёнаў, дыверсантаў і збойцаў.

Адказнасць і вялікія задаткі ўкладзены на друк у справе вывяснення рашэнняў студзёнскага (1938 г.) Пленума ЦК КП(б)Б у справе правядзення выбару кіруючых партаргануў, а таксама ў справе правядзення выбару ў Варжоўны Совет БССР. Адказнасць ускладзены партыі задаткі на работнікаў друку велізарна. Гэта тым больш неабходна падкрэсліць, што пазная частка работнікаў друку БССР не здала сур'ёзнага палітычнага экзамана і не апраўдала высокага дасягнення, якое ім аказаў партыя, і што не ўсе лічце газеты поўнасьцю апраўдваюць сваё выскокае назначэнне калектывага прапагандаста, агітатара і арганізатара мас.

Увесь кох-бы такое важнейшае пытанне, як асветленне ў газетах пытанняў партыйнага жыцця, вядома, што Цэнтральны Камітэт КП(б)Б усур'ёзным рашэннем ад 15 сакавіка 1938 г. «Аб асветленні ў газетах пытанняў партыйнага жыцця» будынайша недахопы ў рабоце газет «Звязда» і «Савецкай Беларусі» —

гэта бясістэмнасць і паваржоўнасць у асветленні пытанняў партыйнага жыцця, і асабліва недазважлівае асветленне гэтымі газетамі работы партарганізацыі па вывясненню рашэння студзёнскага (1938 г.) Пленума ЦК КП(б)Б.

Адзначаны ў рашэнні ЦК КП(б)Б ад 15 сакавіка 1938 года недахопы ў рабоце газет «Звязда» і «Савецкай Беларусі» не ў меншай ступені адносіцца да большасці раённых газет БССР. Выпадковыя звесткі на партыйным тэме, пераважна перадрукоўкі і іншыя газет, паваржоўнасць і бясістэмнасць — усё гэта яшчэ да гэтага часу не зжыта і практычнай работы рэдакцый газет. Напрыклад, рэдакцыя веткаўскай раёнай газеты «За большавіцкі тэмпл» за тры месяцы (студзень—сакавік 1938 г.) не надрукавала ніводнай звесткі на партыйную тэму. У пухавіцкай раёнай газете са студзеня па сакавік месці надрукован толькі адзін перадавы артыкул на партыйную тэму і адна звестка. Таксама вельмі слаба асветляюць партыйнае жыццё асвеекая, прапоўская, барэўская раёныя газеты і інш.

Незатары нашы работнікі газет самі яшчэ да гэтага часу не аслаблялі ад ідэічнай хваробы бясістэмнасці і не прынялі наўмыслена адданасці за кіравніцтва газетай, журналом і тым самым граюць на руку толькі ворагам. Ні чым іншым, як наўмыслена палітычна бясістэмнасці, нельга вытлумачыць тое, што ў радые газет мы мелі пад няўмыслена выгладам апытачак вылазкі воражых элементаў (асвеекая, дробіцкая раёныя газеты).

Павышэнне пільнасці не на словах, а на справе для ўсіх нашых работнікаў газет азначае ўменне распазнаваць і арымаць маскі а сапраўдных ворагаў партыі, рабочага класа і ўсіх працоўных нашай радзімы, выкрываць пукірыкаў, кар'ерыстаў, перастароўшчыкаў.

Кожны работнік друку павінен памятаць а усёй сілай аб тым, што разгортванне самай суровай вярты і самакрытыкі ў рабоце газет ёсць галоўны сродак для ўмацавання работы самой газеты, для ўмацавання яе сувязей з масамі.

Актывна ўдзяляючы ў правядзенні выбару кіруючых партаргануў, ра-

ботнікі друку абавязаны сістэматычным звабленнем выбарчай кампаніі на старонках газет і журналаў дапамагчы ўсперма партыйным арганізацыям выбарчых большавіцкіх арганізацый і барацьбе з ворагамі народа і зольных да канца абараняць справу камуністычнай партыі.

Вялікі і адказны задаткі ўскладзены на друк у справе падрыхтоўкі і правядзення выбару ў Варжоўны Совет БССР. Задаткі правядзення выбару ў Варжоўны Совет БССР азначаюць укладзення, размах агітыва-прапагандацкай і арганізацыйнай работы значна шырэйшай і залуча дабіцца яшчэ большай перамогі блока камуністаў і беспартыйных на выбарах велізарна.

Рэспубліканскія, абласныя, раёныя газеты і ўвесь нязвы друк абавязаны ўсебакова весті сваю работу па паказу пераможных сацыялістычнага будаўніцтва ў Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспубліцы, паказу росквіту культуры, нацыянальнай па форме, сацыялістычнай па аместу, паказу росту матэрыяльнай забеспячэннасці жыцця працоўных і на гэтай аснове мабілізаваць творчую палітычную актывнасць мас на вырашэнне палітычных і гаспадарчых задат.

Прыцягненне шырокага аўтарскага актыва да сістэматычнага ўдзелу ў газетах, вылучэнне з новага, выраспадка актыва маладых, таленавітых, зольных работнікаў на кіруючую работу ў газеты і журналы ёсць пераважна задача рэдакцый газет, журналаў і выдавецтваў. Сяньга абавязак большавіцкіх работнікаў газет — дапамагчы маладым кадрам у іх палітычным росце і дзельна-вокавакваліфікацыі.

Дзень друку ёсць рэдакцый газет і журналаў павінен сустрэць рашучым палітышнем пастаноўкі работы з пісьмамі працоўных. У рэдакцыі газет дзсяткамі тысяч паступаюць пісемы. У рэдакцыю газет «Звязда» ў 1937 годзе паступіла 37.805 пісем. Які іх лёс? Ці ўсе працоўныя, паслаўшы пісемы, атрымалі на іх адказ? Здавалася-б, прамы абавязак рэдакцыі на ўсе пісем даць вычарпальны адказ. У сапраўднісці-ж у нас ні адна рэдакцыя

не забяспечыла большавіцкай пастаноўкі работы з пісьмамі працоўных. У рэдакцыі газет «Звязда» месіямі пісем ляжаць без адказу, на мноства пісем зусім не адказана. Не лепш справа і ў рэдакцыі газет «Савецкая Беларусія» і ў іншых газетах. Адно з канкрэтных мер па палітышнем звабленні газет і іх сувязі з масамі з'яўляецца патрабаванне да рэдакцый газет і журналаў арганізаваць на справе, пасаспраўднаму, па-большавіцку работу з пісьмамі працоўных.

Дзень большавіцкага друку работнікі газет у БССР адзначаюць агітываючы сваёй радю, значным звабленнем кадраў работнікаў друку ад гіусных паследнаўша трацінска-бухарынскіх і нацыяналістычнай банды агентаў герман-польскага фашызма.

Але работнікі друку БССР зрабілі-б звабленне, калі-б звабілі, што кадры газет, журналаў і выдавецтваў ужо ачышчаны і палкам умоваваны. Не здала дзейнага ачышчэння кадраў работнікаў друку ад прятывітыхся і іншых чужых элементаў астасца важнейшай і галоўнейшай нашай задачай: таксама астасца першаступеннаю задача ўмацавання кадраў рэдакцый і выдавецтваў праверанымі работнікамі, барацьба за павышэнне іх іпнага ўзроўню, пашырэнне палітычнага кругавору, арыентацыі, барацьба за навадленне большавіцкага парадку ў нашых рэдакцыях, выдавецтвах, друкарнях.

У метад палітышння якасці работы газет, журналаў, неабходна ўмацаванне кіравніцтва газетамі з боку райкомаў партыі. Не сакрыт, напрыклад, што Жлобінскі РК КП(б)Б цікавіцца работай газет толькі тады, калі ў газете з'яўляецца тая ці іншая памылка, або кіраўскі райком, які таксама не цікавіцца тым, як працуе калектыв рэдакцыі, або Асвеецкі РК КП(б)Б. Трэба рашуча палітышні якасці кіравніцтва з боку райкомаў КП(б)Б павышэннем друкам — воль у кожнай важнейшай задача.

Перад большавіцкім друкам — вядома поле дзейнасці. Здачы, што няма і пачэсна. Ва ўсеагледзены поўнасправу ўсе работнікі друку з ускладзенымі на нас партыі і савецкім урадам задачамі справіцца.

І. ТУРЭЦНІ.

ВУЧОБА РАБСЕЛЬКОРАЎ

Кабинет друку пры менскай Дому партыйнага актыва пры апошнім часе ўмацаўшы работу оярод рабкорскаў і работнікаў нязвога друку прадпрыемстваў.

6 мая пры Дому партыйнага актыва ажывіваюцца дзясідзённыя курсы для рэдактараў насенных газет. На курсах будучы займацца 35 чалавек.

10 мая скліваецца нарада рабкорскага актывістаў — хатніх госпадыня па пытанню іх удзелу ў выбарчай кампаніі на выбарах ў Варжоўны Совет БССР і рабоце насенных газет на выбарчых участках. Намечана правесці нараду па гэтым-ж пытанню з маладымі рабкорамі, якія выраслі за час выбарчай

кампаніі на выбарах ў Варжоўны Совет СССР.

МАГІЛЕЎ. Закончыў сваю работу 5-дзёныя курсы рэдактараў насеннагазет, скліваныя культпропам РК КП(б)Б і рэдакцый газет «Комуна» Магілёўшчыны. На курсах навучалася 30 чалавек. Рэдактары праслудзілі лекцыі аб Канстытуцыі БССР, аб каварных метадах работы зважэнных разведка і азнаёміліся з тэхнічнай афармленнем газет.

МАЗЫР. Семинар рэдактараў насеннагазет і рабелёжораў па пытанню аб выбарах ў Варжоўны Совет БССР і аздач нязвога друку адбыўся ў Мазыры. У рабоце семінара прымаля ўдзел 65 чалавек.

Рэдакцыя раёнай насеннагазеты рамонна-інструментальнага цеха менскага станбаўдніцкага завода імя Варшылыва выслушае да Дня Друку свой соты нумар. На фотаздымку: рэдакцыя да выпуска 99-га нумара насеннагазеты, прысвечанага 1 мая. Злева направа: Марыя Шчасная, Рыба Бруздо (дакладны рэдактар), Іоса Фітэртэй і Самуіл Чарноў. Фота Н. Салавейчыка і С. Грына.

У БАРАЦЬБЕ ЗА УМАЦАВАННЕ БАЯВОЙ І ПАЛІТЫЧНАЙ ПАДРЫХТОУКІ

У часці, дзе камісарам тав. Шалкушоў, 1-га мая вышаў 98-ы нумар шматтыражнай чырвонаармейскай газеты. Стрыжнем усёй работы гэтай газеты з'яўляецца барацьба за павышэнне якасці баявой і палітычнай падрыхтоўкі, барацьба супроць расхлябанасці і неарганізаванасці ў вучобе, супроць расхлябанасці дарагога рабочага часу.

Газета канкрэтна паказвае лепшыя людзей, перадае вопыт перадавоў, арганізуе сацыялістычнае спаборніцтва і дапамагае каманднаму правядзенню спаборніцтва.

У № 81 шматтыражка перадае цэлы вопыт правядзення палітычных заняткаў у групе тав. Абрамкіна на тэму «Таржэное сацыялізма ў вёсцы». Газета падрабозна расказвае, як груповаў для супастаўлення жыцця селяніна да рэвалюцыі і адрэ расказуў байцам аб жыцці свайго бацькі:

«Калі ўспоміць прахлавае мінулае, гаворыць груповаў, — то можна прывесці прыклад з жыцця майго бацькі. Да Канстытуцыйна-рэвалюцыйнай мой бацька жыў бедна. Ён ніколі не меў богаў, а хадзіў у лапцях. Зусім іншым жыццём бы прывісцкая ўладзе. Мой бацька толькі ў калгасе ўбачыў чэсцівае жыццё. Надаўся я атрымаў ад яго пісем, у якім ён піша, што на працягу ў гэтым годзе ён атрымаў 90 пудоў жыта і 30 пудоў пшаніцы».

Акрамя гэтага груповаў аскарыстоўвае для свайго занятка мастацкую літаратуру, навучны і іншыя дапаможнікі. Байцы з зацікаўленасцю слухаюць тлумачэнне ўрока і добра ўсваіваюць матэрыял.

У гэтым-ж нумары расказваецца аб

перадніх баявой вучобы, маладых чырвонаармейцаў тт. Тэптына, Вахрамеева, Юлія, Жуева і інш.

У дзясідзёных пісем у газету ваенныя расказваюць аб вопыце сваёй работы, аб тым, як яны дабіваюцца высокіх аздач. Любоў да свайго справы, жаданне хутчэй азналіцца вышэйшымі баявой і палітычнай падрыхтоўкі стымюць ўпартаю работу. Вопыт гэтай работы газета перадае з нумару ў нумар.

Многа месца аддае газета на сваіх старонках пытанню сацыялістычнага спаборніцтва. Амаль у кожным нумары газета друкуе абавязальнасць баявой і вывясненне гэтых абавязальнасцяў. У № 85 газета ўказвала на дзённую арганізацыю сацыялістычнага ўдзелу ў вучобе, дзе камандзірам т. Грошкі. Артыкул быў абмеркаваны на сходзе байцоў і камандзіраў падрадаваўшых, пасля чаго прывялі канкрэтыя абавязальнасці. У № 86 шматтыражка апублікавала гэтыя абавязальнасці за подпісам байцоў і камандзіраў тт. Пачаўшала, Віктарава, Матвеева і інш.

Але газета не толькі расказвае аб дзёных вопытах у рабоце байцоў і камандзіраў, яна бачыць і адмоўны бок. 40 паставаных ваенныя ў газете дапамагаюць выяўляць недахопы ў рабоце часці. Чырвонаармейская газета стала актывным барацьбітам за ўмацаванне баявой і палітычнай вучобы байцоў. Задача рэдакцыі — яшчэ больш умацаваць работу з ваеннымі, штодзёна арганізоўваць вакол газеты і выросты чырвонаармейскі, ваенныя актывы.

М. ГОФМАН.

СОТЫ НУМАР

У розны час прышоў на завод імя Варшылыва кожны з гэтай чытэрыі юнакоў і дзядучат. Хутка ўсе яны ашышуліся ў адным асветленым рамонна-інструментальнага цеха. Як актывныя рабкоры іх выбралі ў склад рэдакцыі цэхавай насеннагазеты «Варшылывец». Рэдактарам была вылучана малады тэхнік Рыба Бруздо. Актывнымі не памочнікамі з'яўляюцца ўсе астатнія члены рэдакцыі — слесар Самуіл Чарноў, табельчыца Марыя Шчасная, шліфавальшчык Іоса Фітэртэй.

Сёння гэта невялікая група перажывае асабліва радаснае хваляванне. Сёння, у дзень большавіцкага друку, яны выпускаюць соты нумар сваёй насеннагазеты.

Вось перад вамі альбом, у якім сабраны ўсе 99 нумары «Варшылывца». Невялікая па памеру насеннагазета асветляе розныя пытанні з жыцця цеха, завода, краіны. Як правіла, кожны нумар складаецца з 3—4 невялікіх, ясна напісаных звестак, хораша афармленых карыкатурамі, малюнкамі. Ёсць і дэлы нумары, прысвечаныя якому-небудзь аднаму пытанню.

Газета павіна быць масавай — гэта было нашай найбярэйшай задачай, гаворыць рэдактар тав. Бруздо. Рэдакцыя асноўную сваю увагу ўдзяляе арганізацыі вакол себе ра

